

Program praznovanja svetega Roka v župniji

Na veliki šmaren v nedeljo dne 15. avgusta bodo sv. maše kot vsako nedeljo

ob 6.30, 8.30, 10, 11.15 in 19. uri

Poleg teh maš bo popoldan ob 17. uri glavni romarski shod, ko bo imel ponovitev nove maše p. Marjan Kokalj in podelil tudi novomašni blagoslov.

Po maši bo na Trgu sv. Roka pogostitev romarjev.

V ponedeljek 16. avgusta na god sv. Roka bodo romarske sv. maše:

~ ob 6. uri za romarje iz župnije Šentvid

~ ob 7. uri za romarje iz župnije Ježica

~ ob 8. uri za romarje iz župnije Črnuče

~ ob 9. uri za romarje iz župnije Koseze

~ ob 10. uri za Dravlje in romarje iz župnije Podutik

Popoldanski romarski maši bosta še ob 17. in 19. uri

Po maši ob 17. uri bomo skupno obiskali debelo Rokovo znamenje ob Celovski cesti in ga počastili z Rokovo pesmijo.

V Rokovi cerkvi bo od 7. do 12. ure priložnost za tiho molitev pred Najsvetejšim.

Priložnost za spoved bo med sv. mašami.

Praznovanje Rokove nedelje 22.8.

Na predvečer Rokove nedelje v soboto 21. avgusta bo po večerni maši ob 19. uri orgelski koncert. Na nove orgle bo igrala prof. Angela Tomanič.

Na Rokovo nedeljo 22. avgusta bodo sv. maše po nedeljskem urniku, to je ob 6.30, 8.30, 10, 11.15 in zvečer ob 19. uri, ko bo sv. maša v Rokovi cerkvi.

Na Trgu sv. Roka bo od jutra dalje Rokov sejem s tradicionalno razstavo in prodajo izdelkov domače obrti.

KULTURNO ZABAVNI PROGRAM:

~ ob 14. uri pričetek z vajo draveljskih gasilcev

Nastopili bodo še:

~ KUD Pihalni orkester Litostroj

~ Maksimirske mažoretke iz Zagreba

~ Moški pevski zbor Oton Zupančič iz Sore

~ Igral bo ansambel Braneta Klavžarja.

Program bo povezoval g. Alen Salihovič z Radia Ognjišče.

Spremljevalni program: pravljicar Stane, kviz, srečelov; stric Janez s poniji in oslom, Martin Krpan, razstava starih kmečkih orodij pri Brnku (Černivcu) na Korenčanovi ulici.

Ves čas bo poskrbljeno za jedačo in pijačo.

*Župnija Dravlje in
Turistično društvo Lipa Dravlje*

prirejata

Praznovanje sv. Roka v Dravljah

*od velikega šmarna
15. avgusta 2010*

*do Rokove nedelje
22. avgusta 2010*

Prisrčno vabljeni!

Polje, kdo bo tebe ljubil *Kmetijstvo v Dravljah nekoč in danes*

Dravlje – nekdanj prva vas na Gorenjskem. Proti vzhodu so bila rodovitna polja, proti zahodu travniki in za njimi gozdovi, ki so jih imenovali draveljska gmajna. Zato so Dravlje še po prvi svetovni vojni imele pretežno kmetijski značaj z rokodelskimi mojstri na vasi (n.pr. kovači). Kmetje so se preživljali z doma pridelanimi izdelki. Kmetice so vozile vsak dan – poleti in pozimi – mleko v mesto na trg ali stalnim odjemalcem s posebnimi vozički, ki jih je posebej v ta namen izumil šentviški župnik Blaž Potočnik. Prodajali so tudi ostale poljske pridelke in živino, meso, jajca ...

Draveljski kmetje so leta 1910 ustanovili Strojno zadrugo Dravlje, ki je postavila shrambo za stroje. Svoj pravi razmah je doživela s prvimi bencinskimi motorji in s tem kmetijskimi stroji: mlatilnicami, slamoreznicami, sejalkami za sejanje žita ... Vsak član zadruge je prispeval v sklad glede na število glav živine, da je lahko uporabljal stroje.

V Dravljah je bilo veliko močvirnega sveta – bajerjev. Pozimi je v njih voda zmrznila. To je bil v tem letnem času dodaten vir zaslužka za kmete. Led so lomili in ga prodajali za hlajenje pivovarnam, klavnicam, hotelom ... Ustanovili so ledarsko zadrugo, ki je sklepala pogodbe z odjemalci ledu in skrbela za enotno ceno.

Leta 1937 so bile Dravlje priključene mestu Ljubljana. S tem se je primestni značaj vasi okrepil, naraslo je število hiš. V začetku 2. svetovne vojne jih je bilo okrog 200, kmetij pa je bilo v Dravljah in Zapužah skupaj 38. Zapuže so bile sosednja vas v smeri proti Šentvidu – področje današnje Brilejeve in Celovške ceste od Korošice dalje. Vasi Zapuže ni več, spomin nanjo nosi Zapuška cesta.

Po vojni se je vpliv proletariata še bolj okrepil. Kmetom nova povojna oblast ni prizanašala. Z zakonom o radikalni agrarni reformi iz l.1945 je bila odvzeta obdelovalna zemlja velikim kmetom nad 10 ha, tako da so v zasebni lasti ostale le male in srednje kmečke posesti. L.1948 se

je pričelo kmetijsko združništvo po ruskem vzoru. Kmetje so vstopali v zadruge, ker so bili oproščeni plačila davkov. Nato so sledile še tri nacionalizacije. Do l.1952 je bila obvezna oddaja kmetijskih pridelkov. Zaradi takih pogojev mladina ni hotela več delati na domačih kmetijah, ampak so se zaposlili v tovarnah ali državnih službah.

Pa tudi podoba Dravelj se je pričela spreminjati. Število prebivalcev je nezadržno raslo, prihajali so novi naseljenici. Kmetje so ostali brez zemlje in žalostno gledali, kako najlepša polja, kjer je prej valovila pšenica, postajajo gradbišča. Ni bilo časa, da bi jo poželi, tako se je mudilo. Prve privatne hiše so pričeli graditi že l.1948 v Lakotencah, ki je bilo pred vojno namenjeno za gradnjo nove cerkve.

Po letu 1950 so rasle hiše tudi ob Sojerjevi, Dražgoški, Bohinjčevi ...

Gradnji stolpnic v osemdesetih letih na Brilejevi so se morale umakniti kmetije v Zapužah, pa tudi stolpnice na Kunaverjevi so zrasle na rodovitnih poljih.

Na poljih med Celovško cesto in gorenjsko železniško progo je nastala industrijska cona. Gradnja avtoceste pobrala še nekaj rodovitnih polj in razdelila Dravlje, tako da južni del ne spada več v draveljsko četrtno skupnost.

V starem jedru nekdanje vasi ob Draveljski cesti sta ostali le dve kmetiji – po domače pri Mihaču in pri Dolničarju. Mihačeva kmetija je pod tem domačim imenom zapisana že v katastru Marije Terezije iz leta 1749. Vsa leta do danes je ime in priimek gospodarja isti: Jerinc Jože. Nekdanj so imeli obdelovalno zemljo v neposredni bližini, sedaj pa je na več koncih: na Glincah, za Iskro, na Griču (viška občina). Dve kmetiji sta se morali preseliti, da sta ostali v Dravljah. To sta Žogrova kmetija in Kovačeva kmetija na Zapuški in Kamnogoriški.

Vse štiri draveljske kmetije se ukvarjajo z živinorejo, prodajo mleka in mlečnih izdelkov, živine, mesa in drugih kmetijskih pridelkov. Ni jim treba več voziti mleka z ročnimi vozički v mesto, ampak so postavili mlekomate (pri Žogru – Žabjek).

Trije lastniki kmetij so se morali preseliti drugam. Dva od njih sta na Poljanah (Šentvid), eden pa na Griču.

Nekdanja kmečka idila živi le v spominih starih Draveljcev. Ob poletnih večerih ni več žabjih koncertov, nekdanji bajerji so izsušeni in pozidani. Nekateri pravijo, da so Dravlje postale spalno naselje, novi naseljenci pa se skušajo vživeti v to okolje. To je najlepše izrazila na zahvalno nedeljo 1996 dr. Marija Stanonik s svojo zahvalo draveljskim kmetom v Nedelji pri nas:

“ V času zahvalne nedelje se misel vsako leto, odkar je dobilo v draveljskih »čebeljakih«
zatočišče toliko mladih družin ali na drugačno pot usmerjenih skozi življenje, ustavi ob domačinih, Draveljcih z rahlo otožnostjo. Podoživljam bolečino gospodarjev in njihovih življenjskih družic, ko so se morali vdati okoliščinam, da so bile njihove domačije osiromašene za del zemljišča in so danes prikrajšani za možnost zahvale za pridelek z njiv, ki so se nekdanj raztezale na tleh, kjer zdaj stojijo naši bloki. Vedno, kadar kdo pove, da je tod zorela pšenica, me zapeče. In kar vidim, kako valovi v vetru zlatorumeno klasje. Vedno znova vam izrekam tiho zahvalo za potrpljenje z nami, ki smo vdrli v vaš svet, ne da bi vas kdo vprašal, ali nas sprejmete. Nov stil življenja je preglasil dotedanji enotni ritem nekdanje prve vasi na Gorenjskem. Hvala vam za zastrto zadrego, morda včasih tudi jezo in odpor, ko ste se privajali novim okoliščinam, za potrpežljivost in uvidevnost, ko tipamo za sokom, ki nas bi bolj povezal in približal, za zaupanje, kadar nam odgrinjate plasti svoje osebne in skupne preteklosti. Hvala vam za bujno cvetoče vrtove od zgodnje pomladi do pozne jeseni in še posebej hvala tistim redkim, ki nam še dajejo priložnost v živo spominjati se betlehemskega hlevca.

”